

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΟΨΗ

Η ταλαιπωρία του πρέπει να κλείσει οριστικά το ταχύτερο δυνατόν

Η διάβρωση της δικαστικής ανεξαρτησίας αποδεικνύει την αναγκαιότητα θεσμικών μεταρρυθμίσεων στη Δικαιοσύνη

Το ερώτημα που παραμένει είναι πώς θα δικαιωθεί οριστικά ο κ. Γεωργίου, που ήδη μετράει 12 χρόνια ταλαιπωρίας σε δικαστικούς αγώνες; [SHUTTERSTOCK]

Μιράντα Ξαφά

16.03.2023, Kathimerini.gr

Όπως έγραψε η Ι. Μάνδρου στην «Κ» πριν από μερικούς μήνες (**«Προσφυγή Γεωργίου στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο» 7.6.22**), σε δικαστικό σίριαλ έχει εξελιχθεί η

περιπέτεια του πρώην επικεφαλής της ΕΛΣΤΑΤ Ανδρέα Γεωργίου, που προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ζητώντας τη δικαίωσή του και την καταδίκη της Ελλάδας. Η αίτησή του έγινε δεκτή και το ΕΔΑΔ μόλις δικαίωσε τον κ. Γεωργίου, αποφασίζοντας ότι δεν έτυχε δίκαιης δίκης στην Ελλάδα.

Όπως γράφει η Ι. Μάνδρου, «η ελληνική Δικαιοσύνη χειρίστηκε τον Ανδρέα Γεωργίου με κριτήρια συγκυρίας και όχι αντικειμενικότητας».

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Οι δικαστικές περιπέτειες του κ. Γεωργίου ξεκίνησαν το 2011, όταν το πολιτικό σύστημα αναζητούσε εξιλαστήριο θύμα για τη βαθιά ύφεση και τις περικοπές δαπανών που προκάλεσε η κρίση χρέους. Κατηγορήθηκε για το δήθεν «φούσκωμα» του ελλείμματος του 2009, που υποτίθεται ότι οδήγησε σε επώδυνα μέτρα, παρά το γεγονός ότι ο Α. Γεωργίου ανέλαβε πρόεδρος της ΕΛΣΤΑΤ τρεις μήνες μετά την υπογραφή του πρώτου μνημονίου τον Μάιο του 2010. Αθώωθηκε πρωτοδίκως, αλλά ο Αρειος Πάγος αναίρεσε την αθώωσή του δύο φορές με διάφορες προφάσεις την περίοδο διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Απαλλάχθηκε οριστικά από την κατηγορία της σκόπιμης αλλοίωσης των δημοσιονομικών στοιχείων το 2019. Εκκρεμούν όμως δύο χωριστές, αλλά αλληλένδετες, υποθέσεις για τις οποίες έχει καταδικαστεί: οι υποθέσεις της «παράβασης καθήκοντος» και της «απλής δυσφήμισης».

Στην πρώτη υπόθεση το Εφετείο τον έκρινε ένοχο για παράβαση καθήκοντος επειδή δεν ζήτησε την έγκριση του συμβουλίου της ΕΛΣΤΑΤ πριν κοινοποιήσει στη Eurostat τα αναθεωρημένα δημοσιονομικά στοιχεία της περιόδου 2006-9 τον Νοέμβριο 2010. Αθωώθηκε ομόφωνα στο Πρωτοδικείο, αλλά λίγες ημέρες μετά, πριν ακόμη δημοσιευθεί το σκεπτικό της αθωωτικής απόφασης(!), ασκήθηκε έφεση με αποτέλεσμα να ξαναδικαστεί και να καταδικαστεί σε κάθειρξη δύο ετών με τριετή αναστολή.

Η καταδίκη του αντίκειται στον Κώδικα Ορθής Πρακτικής για τις Ευρωπαϊκές Στατιστικές (ΚΟΠ) -που είχε ήδη ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία- βάσει του οποίου τα στατιστικά στοιχεία αποτελούν ρητώς «αποκλειστική ευθύνη» («sole responsibility») του επικεφαλής της στατιστικής υπηρεσίας (Αρχή 1.4).

Ο α. Γεωργίου καταδικάστηκε από το Εφετείο βάσει του γελοίου επιχειρήματος «άλλο ευθύνη, άλλο αρμοδιότητα». Αν όμως έχεις εσύ την ευθύνη, δεν μπορεί να έχει άλλος την αρμοδιότητα! Τα στατιστικά στοιχεία δεν υπόκεινται σε ψηφοφορία από κάποιο «αρμόδιο» συμβούλιο.

Η ελληνική Δικαιοσύνη επίσης αγνόησε απαλλακτικά στοιχεία, όπως επιστολές που απέστειλαν Ευρωπαίοι αξιωματούχοι και αρνήθηκε σιωπηρώς να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ως προς τη σωστή ερμηνεία του ΚΟΠ. Αν το είχε κάνει, δεν θα μπορούσε να προφασιστεί

αρμοδιότητα του συμβουλίου για να καταδικάσει τον κ. Γεωργίου.

Η σιωπηρή άρνηση της ελληνικής Δικαιοσύνης να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα και οι ελάχιστα πειστικές απαντήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που ρωτήθηκε από το ΕΔΑΔ αν ο κ. Γεωργίου έτυχε δίκαιης δίκης, οδήγησαν στη δικαίωση του κ. Γεωργίου και στην καταδίκη της Ελλάδας.

Το ερώτημα που παραμένει είναι πώς θα δικαιωθεί οριστικά ο κ. Γεωργίου, που ήδη μετράει 12 χρόνια ταλαιπωρίας σε δικαστικούς αγώνες; Κατά πάσα πιθανότητα θα πρέπει να δικαστεί για τρίτη φορά για παράβαση καθήκοντος, όπως δικάστηκε τρεις φορές και για το δήθεν «φούσκωμα» του δημοσιονομικού ελλείμματος μέχρι την οριστική αθώωσή του. Ομως έπεται συνέχεια και στη δεύτερη υπόθεση που εκκρεμεί.

Τον Ιανουάριο 2023 εκδικάστηκε από τον Αρειο Πάγο η αίτηση του κ. Γεωργίου για αναίρεση της απόφασης που τον καταδίκασε για εξύβριση του κ. Νικολάου Στρόμπλου, διευθυντή Εθνικών Λογαριασμών της ΕΛΣΤΑΤ (πρώην ΕΣΥΕ) την περίοδο 2006-10 και βασικού μάρτυρα κατηγορίας στην υπόθεση του δήθεν «φουσκώματος» του ελλείμματος.

Στην προσπάθειά του να υπερασπιστεί τα διορθωμένα στοιχεία για το έλλειμμα του 2009, όπως απαιτούν οι κανονισμοί στατιστικής της Ε.Ε. (Αρχή 1.7 του ΚΟΠ), το 2014 ο κ. Γεωργίου εξέδωσε ανακοίνωση Τύπου στην οποία έθεσε το εύλογο ερώτημα πώς είναι δυνατόν να διώκεται για στοιχεία

που η Eurostat είχε αποδεχθεί πλήρως, ενώ η Δικαιοσύνη ουδέποτε ασχολήθηκε με τα Greek statistics που υπέβαλε κατ' εξακολούθηση η Ελλάδα προηγουμένως. Παρόλο που δεν κατονομαζόταν στην ανακοίνωση Τύπου, ο κ. Στρόμπλος άσκησε αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση και τελικά ο κ. Γεωργίου καταδικάστηκε για «απλή» δυσφήμιση – ένα παράπτωμα στον ελληνικό αστικό κώδικα που αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία, καθώς τιμωρεί αυτόν που θίγει την υπόληψη του ενάγοντος λέγοντας αλήθειες.

Τον Ιανουάριο 2021 το Εφετείο επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση, με αποτέλεσμα ο κ. Γεωργίου να απειλείται με κατάσχεση της περιουσίας του αν δεν πληρώσει μεγάλη χρηματική αποζημίωση για ηθική βλάβη.

Το πιο εξοργιστικό απ' όλα είναι ότι η ελληνική κυβέρνηση χρηματοδότησε τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος κ. Στρόμπλου, βάσει του νόμου που είχε ψηφιστεί το 2017 ως μνημονιακή υποχρέωση για την κάλυψη των δικαστικών εξόδων του κ. Γεωργίου, αλλά άφησε τον κ. Γεωργίου να τα βγάλει πέρα μόνος του εφόσον καταδικάστηκε! Η απόφαση του Αρείου Πάγου εκκρεμεί.

Η ταλαιπωρία που υφίσταται ο Α. Γεωργίου εδώ και 12 χρόνια πρέπει να κλείσει οριστικά το ταχύτερο δυνατόν. Η διάβρωση της δικαστικής ανεξαρτησίας στην υπόθεση του κ. Γεωργίου, αλλά και σε άλλες περιπτώσεις, αποδεικνύει την αναγκαιότητα θεσμικών μεταρρυθμίσεων στη Δικαιοσύνη. Αν δεν

εφαρμοστούν, η Ελλάδα θα είναι η μεγάλη χαμένη. Οι επενδυτές θέλουν διαβεβαιώσεις πως τα δικαστήρια θα επιβάλλουν την τήρηση των συμφωνηθέντων σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Προεκλογικά, ο πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης είχε δηλώσει ότι «με την επόμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Δικαιοσύνη θα αποκτήσει και πάλι τη συνταγματικά κατοχυρωμένη ανεξαρτησία της, η οποία είναι και στον πυρήνα του κράτους δικαίου».

Η απαλλαγή του κ. Γεωργίου είναι απαραίτητο βήμα για την προάσπιση του κράτους δικαίου και αναγκαία τομή με το φαύλο παρελθόν.

** Η κ. Μιράντα Ξαφά είναι μέλος της Επιστημονικής Επιτροπής του Κέντρου Φιλελεύθερων Μελετών (ΚΕΦΙΜ) και συγγραφέας του βιβλίου «Δημόσιο Χρέος» στη σειρά Μικρές Εισαγωγές, Εκδόσεις Παπαδόπουλος.*